

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 kwietnia 2008 r. — Vakakis przeciwko Komisji

(Sprawa T-41/08 R)

(Wspólnotowa procedura przetargowa — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Utrata szansy — Legitymacja procesowa — Dopuszczalność skargi głównej — Pilny charakter — Środki dowodowe)

(2008/C 197/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: B. O'Connor, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Wilderspin i G. Boudot, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych złożony w procedurze przetargowej EuropeAid/125241/C/SER/CY dotyczącej świadczenia „pomocy technicznej w ramach kształtowania polityki rozwoju obszarów wiejskich” w północnej części Cypru

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony
- 2) Wniosek o zastosowanie środków dowodowych i środków organizacji postępowania zostaje oddalony
- 3) Brak jest konieczności rozpatrywania wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie za wyjątkiem kosztów poniesionych przez Agroconsulting Europe SA, która ponosi koszty związane z jej wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2008 r. — CHEMK i Kuznetskie ferrosplawy przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-190/08)

(2008/C 197/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chelyabinsk elektrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Czelabińsk, Rosja) i Kuznetskie ferrosplawy OAO (Nowokuźnieck, Rosja) (przedstawiciel: P. Vander Schueren, lawyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej oraz Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania; lub
- tytułem żądani ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnoszą pięć zarzutów na poparcie wniosku o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 172/2008 (¹) z dnia 25 lutego 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do skarżących. Tytułem żądania ewentualnego skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 lutego, doręczonej im w dniu 3 marca 2008, na mocy której Komisja oddaliła ich wniosek o zawieszenie ceł anytydumpingowych, nałożonych zaskarżonym rozporządzeniem (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”).

Po pierwsze, skarżący twierdzą, że Rada naruszyła art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego (²) (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) i naruszyła obowiązek uzasadnienia odmawiając zastosowania realnej marży zysku importera związanego ze skarżącymi w celu obliczenia ich ceny eksportowej.

Po drugie, skarżący twierdzą, że Rada naruszyła zasadę niedyskryminacji oraz art. 6 ust. 7, art. 8 ust. 4 i art. 20 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zapewniając macedońskiemu producentowi SILMAK wcześniejsze ujawnienie.

Po trzecie, skarżący twierdzą, że Rada naruszyła art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, popełniając błąd co do prawa i oczywisty błąd w ocenie, uznając, że przemysł wspólnotowy poniósł szkodę.

Po czwarte, skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie jest sprzeczne z art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego i dotknięte jest błędem co do prawa, oraz licznymi oczywistymi błędami w ocenie, brakiem należytej staranności oraz odpowiedniego uzasadnienia, gdyż Rada pominęła wpływ innych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego, podważających związek między omawianym przywozem i podnoszoną szkodą jakiej doznał przemysł wspólnotowy.

Po piąte, skarżący podnoszą, że Rada naruszyła ich prawo do obrony odmawiając przedstawienia informacji dotyczących skargi, które uzasadniałyby wszczęcie dochodzenia antydumpingowego.

Ponadto skarżący podnoszą jeden zarzut na poparcie wniosku o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym Komisja popełniła błąd co do prawa, oczywisty błąd w ocenie i naruszyła zasady równego traktowania i dobrej administracji oddalając wniosek skarżących o zawieszenie ceł antydumpingowych.

(¹) Dz.U. 2008 L 55, str. 6.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2008 r. — Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing przeciwko Radzie

(Sprawa T-192/08)

(2008/C 197/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Transnational Company „Kazchrome” (TNK Kazchrome) (Aktobe, Kazachstan) i ENRC Marketing AG (Kloten, Szwajcaria) (przedstawiciele: L. Ruessmann i A. Willems, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 172/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący będący producentami żelazokrzemu i sprzedający go na rynku Unii Europejskiej, wnoszą o stwierdzenie nieważności części rozporządzenia Rady (WE) nr 172/2008 (¹) z dnia 25 lutego 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cla nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie dotyczy ich bezpośrednio i indywidualnie oraz że cło antydumpingowe nałożone rzeczonym rozporządzeniem

wynika z wielu oczywistych błędów w ocenie, oczywistych błędów w ocenie okoliczności faktycznych oraz naruszenia rozporządzenia podstawowego (²) (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) jak też porozumienia antydumpingowego WTO (Światowej Organizacji Handlu). Skarżący twierdzą ponadto, że pozwana nie przedstawiła uzasadnienia, tak jak wymaga tego art. 253 WE.

W zarzucie pierwszym skarżący twierdzą, że Rada nie dokonała właściwego rozróżnienia między skutkami wywołanymi przez inne czynniki a szkodą wynikłą z omawianego przywozu, w związku z czym ustalenia Rady naruszają art. 3 ust. 2, art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

W zarzucie drugim skarżący podnoszą, że cło antydumpingowe zostało ustanowione na podstawie błędnej oceny Wspólnotowych interesów i z naruszeniem art. 9 ust. 4 i art. i 21 rozporządzenia podstawowego.

W zarzucie trzecim podniesiono, że mimo iż skarżący przedstawili instytucjom możliwe do sprawdzenia informacje, zarzucono im brak współpracy, Rada nie zbadała faktów powołanych w celu podważenia dostępnych informacji przekazanych instytucjom i nie zastosowała prawidłowo traktowania zastrzeżonego dla przedsiębiorstw działających na zasadach rynkowych w granicach czasowych wyznaczonych w rozporządzeniu podstawowym.

W zarzucie czwartym skarżący podnoszą, że w toku dochodzenia naruszone zostało ich prawo do obrony.

(¹) Dz.U. 2008 L 55, str. 6.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 6 marca 2008 r. w sprawie F-46/06 Skareby przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 maja 2008 r. przez Skareby

(Sprawa T-193/08 P)

(2008/C 197/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carina Skareby (Leuven, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej wydanego w dniu 6 marca 2008 r. w sprawie F-46/06;